

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 29 (940)

7 ЖОВТНЯ
1968 р.

Ціна 2 коп.

ВИХОВУВАТИ У СТУДЕНТІВ І УЧНІВ
ПОЧУТТЯ ВИСОКОЇ ВІДПОВІДАЛЬ-
НОСТІ ПЕРЕД ПАРТІЄЮ І НАРОДОМ
ЗА ГЛИБОКЕ ОВОЛОДІННЯ ЗНАННЯ-
МИ З СВОЄЇ СПЕЦІАЛЬНОСТІ, ШИРШЕ
ЗАЛУЧАТИ ЇХ ДО АКТИВНОЇ УЧАСТІ
В СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ.

З Постанови Пленуму ЦК КП України «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомольськими організаціями республіки».

НАПРУЖЕНІ ДНІ

МИНУВ вересень. Чи не найметушливіший місяць в житті студентів і чи не найважчий для викладачів та громадських організацій вузу. Вся складність життя цього місяця полягала в тому, що треба було провадити заняття і не менш серйозно слідкувати за життям і роботою наймолодших курсів, які в цей час перебували на сільськогосподарських роботах.

Але ось вже все позаду. Університет входить в своє звичайне життя.

Вже почалися заняття на перших і других курсах. Першокурсники, згуртовані і здружені на колгоспних і радгоспних ланах, активно включаються в навчання, в бурхливе студентське життя, у змагання на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна, і робитимуть все, щоб вийти в ньому переможцем.

Студенти других курсів з новою наснагою беруться за додання вершин науки, продовжать чи активно включаються в наукову роботу.

Наші третьокурсники навчаються вже місяць. В них зараз напружений час. Третій курс — це свого роду рубіж в навчанні і рубіж не з легких. Не дарма ж студенти, які вже на четвертому курсі, полегшено зітхають. На третьому курсі читаються основні дисципліни (з спеціальності) і, звичайно, проводяться практичні заняття.

Місяць навчаються і четверті курси. В них теж розклад занять насичений теоретичними та педагогічними дисциплінами, спецкурсами і рядом семінарських та практичних занять з суспільних наук та спеціальностей.

Уважно слідкують кафедри, деканати, громадські організації за роботою п'ятикурсників. Зараз вони проходять практику. Вісті, що надходять від них, відрадні.

Идуть напружені дні. Вони заповнені великим трудом нашого колективу. Студенти, викладачі, співробітники намагаються зробити все, щоб гідно зустріти славний ювілей комсомолу, домогтися нових успіхів в змаганні на честь 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна.

ВІН БУДЕ ВЧИТЕЛЕМ

ДОДОМУ він приїхав вранці, надворі ще ледь сіріло і, щоб не збудити рідних, Микола Пашенко поволі йшов через усе село. Після гамірних міських вулиць, після трудового студентського семестру особливо приємно вдихати його ранкову прохолоду і навіть відчувати свою кількахвилинну самотність.

А поки прокидалося село Микола думкою окидав звичайний, як йому здається, шлях від сільського пастушка до четвертокурсника філологічного факультету університету.

Із спогадів найперше виринає той осінній день 1958 року. Степан Іванович, як звичайно зайшов до класу, тільки був проти звичайного блідий. Інвалід війни, він не захотів залишатися на пенсії, бо не міг без дітей. То був день його народження. Діти нарвали айстрів і зворушений вчитель ще довго розмовляв з ними після уроків.

Назавтра до школи не прийшов, а згодом Степана Івановича ховали. Ховали всім селом, як солдата...

Хлопці мріяли стати льотчиками, шоферами, агрономами, а Коля Пашенко відтоді уявляв себе з журналом і крейдою в руках...

— Доброго ранку, Микола Васильовичу! Здрастуйте, з приїздом Вас!

Це — Петько, семикласник, гарний волейболіст. Вчителі ним не нахваляться.

— То, кажеш, по рибу, Петре?

— По рибу. Заходьте на вечірю.

І згадалося, як ще два роки тому хлопчина на всіх педрадах фігурував у списку «нестерпних». Микола Пашенко тоді не запевняв, не клявся перевиховати, а просто попрохав не виключати уч-

ня, не турбувати матері — вона хвора.

Після уроків зайшов до п'ятого і сказав:

— Гайда по рибу, Петре. Ох і клеє ж сьогодні!

...Коли вперше переступив поріг з учительським журналом, було просто важко. В університет на стаціонар не пройшов за конкур-

ка, якої самому не здужати, без якої нема вчителя-словесника.

Захопився діалектологією. Експедиція, а потім поїздка на конференцію до Ужгородського університету, де їх спільна з Шевченком робота була високо оцінена одним з відомих українських діалектологів професором Й. О. Дзендзелівським. Пізніше її серед небагатьох робіт філологів було відзначено третьою премією на районному конкурсі студентських наукових праць. Факультет одразу заговорив про новачка як про студента здібного і працюючого.

Спецсеминар у доцента А. Москаленка не з легких, збирає він небагато бажаючих, але все це ті, що знайшли себе в філологічній науці. Пашенко — серед них. Його робота, присвячена походженню революційної лексики, була прочитана на конференції, присвяченій 150-річчю К. Маркса.

Іспити складав достроково, бо виїжджав у складі Тюменського будівельного загону студентів. Працювали з ранку до ночі. І тепер, коли Микола Пашенко зустрічає схід сонця в своєму селі, він згадає ті інші трудові світанки.

...Вітається з односельчанами. Хлопці запрошують до клубу увечері. Нову п'єсу задумали ставити, виконавця головної ролі бракує.

— Зайду неодмінно. Порадились, — обіцяє Микола.

...Добре повертатися до людей, з якими зжився, які стали для тебе рідними, добре вчитися у них і вчити їхніх дітей любити землю, сонце, мову. Він буде вчителем. Справжнім, гідним своїх вчителів і учнів.

М. СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ,
студент філологічного
факультету.

НА КОНКУРС

„ЮНІСТЬ“

сом. Зарахували на заочний, а рівно направив до рідної школи — викладачем фізкультури. Те, про що мріяв, тепер лякало: адже навиків ніяких, ще й учні ті, для яких лише вчора був він просто Миколою.

Залишався з ними після уроків, до втоми ганяли м'яча, стрибали, бігали, йшли на річку. Так він добився багато: став для них не просто уроковдавателем Миколою Васильовичем, а старшим другом.

Восени на районній спартакіаді отримували грамоти. А взимку в університеті він складав заліки, екзамени, ходив на консультації. У людей канікули — в нього сесія.

Та ж коли торік вирішив переводитися на денне відділення, було нелегко залишити своїх Петків, Микол, Марійок. Обіцяв повернутися по закінченню, а те, що перевестись необхідно, ой, як розумів! Третій курс найважливіший. Спецсеминари, історична грамати-

ПІД ЧАС ГРОЗИ

НА СЕЛО Приозерне насувалися чорні пошматовані хмари. Душний вітер схвилював очерет у плавнях, обривав листя з дерев, рвав стріхи хат і скаженіло ніс все на схід.

Розкати грому безупинно лунали над селом, блискавка черкала і шипіла на небі, наче хтось кресав великим кресалом; і ось раптом вона розколола небо надвоє. Селянську хату, вкриту очеретом, охопило зі всіх боків страшне полум'я. Здавалося ось-ось хаті кінець, а більшість селян товпилася біля палаючої хати і ніяк не могла збити вогонь.

Але ось, як з-під землі, з'являються студенти-філологи — Ф. Радев, Є. Мотузенко, Г. Керекслер, В. Чупаков, Ю. Кремльов, В. Савруцький, С. Барabanов та інші. Вони, очоливши невпевнених рятівників будівлі, хапали з їх рук вила і відривали горішню частину будинку від основної будівлі. Селяни повністю підкорились команді студентів. Всі стали в ряд і подавали у відрах воду. Серед рятівників були і студентки М. Попова, А. Кирякова, Р. Невзорова. І з часом нестримна заграва вогню відступила перед сміливістю і кмітливістю наших студентів.

На другий день селяни з захопленням розповідали, що, коли б не сміливість і впевненість студентів-першокурсників філологічного факультету, пожежа знищила б увесь будинок.

Правління колгоспу щиро подякувало студентам за їх благородний вчинок.

Рішенням парткому університету на Дошку пошани заносяться такі колективи і студенти:

1. ГРУПА СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівник І. Р. Швець). Працюючи на полях колгоспу «Родина» (село Приозерне Кілійського району), студенти цієї групи достроково виконали поставлені перед ними виробничі завдання, зібравши 110 тонн винограду.

2. СТУДЕНТИ ПЕРШОГО КУРСУ ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівник О. І. Полоса). На полях колгоспу імені Войкова (село Старі Шомполи Комінтернівського району) вони щодня виконували норму на 150—160 процентів.

3. СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ ХІМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівники Е. Корнеллі та А. Вільник). Працюючи в колгоспі «Рассвет» (село Василівка Кілійського району), студенти цього курсу щоденно виконували норму на 150—160 процентів.

4. СТУДЕНТИ ПЕРШОГО КУРСУ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівники В. Дятлов та Н. Головенко). На винограднику колгоспу «Росія» (село Приморське Кілійського району) студенти-першокурсники працювали дружно, напружено, продуктивно: вони щоденно виконували норму на 160—170 процентів.

5. СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ОЛЕКСАНДР ШУЛІМ та ВІКТОР ЯНУШЕВСЬКИЙ. На вантажних роботах в колгоспі «Родина» (село Бузинівка Іванівського району) вони щоденно перевиконували норму на 170—180 процентів.

ТРУД НА ПОЛЯХ ГІДНО ЗАВЕРШЕНО. ЗА НАВЧАННЯ, ДРУЗІ!

ОСТАННІ РЕПОРТАЖІ

З ЛАНІВ ОДЕЩИНИ

ЗНОВУ— КОНСПЕКТИ

Ми — студенти першого курсу філологічного факультету — залишили село Десантне під монотонний шум холодного осіннього дощу. У запотіле скло автобуса гулко стукали часті краплі, стікаючи нерівними струмочками. Позаду зникали вже звичні місця, де проходило наше колгоспне життя.

Де кілька тижнів ми пробули в селі Десантному Кілійського району та згадуватимемо про них, мабуть, дуже довго. І перший трудовий день, і перші успіхи, і перші невдачі, перший обід в полі (на жаль, пересолений) — все це не зітреється в нашій пам'яті. Колгоспне життя допомогло нам швидко здружитись, глибше пізнати один одного.

Майже весь час студенти наших груп працювали на збиранні винограду. А він у колгоспі уродив чудовий — давно вже не збирали такого врожаю, як у цьому році. Трудилися дружно, з вогником, норми виконували і за тих, хто працював на кухні, чи захворів.

Результати нашої допомоги колгоспникам: зібрано 150 тонн винограду, очищено 58 тонн кукурудзи. Правління колгоспу і партійна організація нагородила наші групи за хорошу роботу похвальною грамотою. Особливо добре трудилися студенти Амеліна, Максименко, Продан, Шука та інші.

У вільний час, якого було не так вже і багато, знайомились з селом, його історією, випускали газету, готувались до концерту. Наші хлопці посилено тренувались до товариського матчу з місцевими футболістами. Тренування були не марними — ми здобули переконливу перемогу з рахунком 7:0. Запам'яталась нам і поїздка в «українську Венецію» — місто Вилково.

...Минали непомітно дні. Ось прийшов і час розставання з привітним селом, його мешканцями. За час, проведений в колгоспі, ми набралися сил, енергії для того, щоб активно включитись у навчання.

Знову розкрито конспекти. Знову ми сидимо за студентською лавою.

В. КОЗАК,
студент першого курсу
філологічного факультету.

Відмінно працювали ці студентки-другокурсниці хімічного факультету. Зараз вони почали навчання і так само старанно оволодівають знаннями.

Фото В. ШИШІНА.

НЕВТОМНІ Й НАПОЛЕГЛИВІ

КРАСИВА ти, земле, в ці осінні сонячні дні, овіяні гомінкими вітрами, пропахлі вологою і густим ранковим туманом, який стелиться навколо села Приозерного. Багряна осінь уже позолотила виноградні поля, чудовий колгоспний сад, очерет і осоку у плавнях. Ранкова прохолода осені навіть збрала шпаків на останню раду перед далекою дорогою. У повітрі духманіє верес — чудова ознака пори року. Неподалік від виноградного поля, у заболоченій низині, задумливо спочивають запізнілі журавлі, охоплені роздумами перед нелегкою мандрівкою у теплі краї. Тут таки, біля плавнів, день у день після ранкової праці вигрівається на сонці зграя озерних чайок... Хоч щедро напоена земля дощами і поновила ще зелені трав, але не замаскувала рух осені, рух самого життя природи.

Свіжа ранкова прохолода і чисте п'янке повітря діють підбадьоруюче на поспішаючих на сніданок студентів-філологів. Їх чекає, кличе і вабить праця в ім'я могутності нашої Батьківщини, в ім'я славного ювілею Ленінського комсомолу.

Саме на ланах села Приозерного комсомольці-філологи першого курсу російського відділення, очолювані енергійним і працьовитим комсоргом Надією Малаховою, проявили трудове горіння, ініціативу до виконання поставленого завдання у збиранні винограду. Тут, у степу, гуртувалася і гартувалася справжня комсомольська сім'я, дійовий і трудовий комсомольський колектив.

Коли голова колгоспу «Родина» Микола Костянтинович ставив перед студентами завдання: «Убрати двадцять п'ять гектарів винограду

«До роботи ставились сумлінно, норми перевиконувались...».

(З довідки колгоспу «Дружба» студентам).

ника у найкоротший строк», студенти відповіли в один голос: «Виконаємо!».

Так, починаючи з 8 вересня, день у день з раннього ранку до пізнього вечора, зігнувшись, начебто якась магічна сила притягувала увагу студентів до кущів, рухались вони, невтомні й наполегливі, збирали дозрілий виноград.

Ретельні наші і колгоспні обліковці (В. Лозовська і М. Балан) визначили тих, хто виконав норму з першого дня. Серед них: Ф. Радєв і Діанов, Л. Засименко і К. Тимошенко, Л. Смоліна, Г. Яворська, Л. Кумизова і Н. Малахова, С. Панта і П. Попова. Замість норми 300 кілограмів вони виконували по 360 кілограмів у день кожен. А вже 12 вересня, крім згаданих студентів, М. Попова і А. Кірякова, Е. Кириленко і Л. Шевчук, Р. Невзорова і Т. Лосєва, М. Думбрава і С. Бутова збрали по 450 кілограмів за день.

На п'ятий день роботи транспорт і тара уже не спроможні були забезпечити студентський порив у здійсненні поставленого завдання. Тому-то голова колгоспу як справжній хазяїн сам втручається у кожную ділянку роботи: виділяє додатковий транспорт, тара... Голову колгоспу можна бачити на студентській кухні і в бані, гуртожитку, на виноградних плантаціях, на приймальному пункті тощо.

Робота на полі поживалася

після випуску «Комсомольського прожектора» і «Комсомольського огонька», в яких називалися студенти з кращими показниками, критикувалися відстаючі. В наступні дні серед студентів розгорнулося справжнє трудове змагання, внаслідок чого цифрові показники норм виробітку не спадали до кінця перебування студентів у селі Приозерному (Кілійський район).

22 вересня, у неділю, настав акордний трудовий день студентів нашої групи. Вийшли на поле навіть і ті, які вважали себе «хворими». Працювали з вогником, наполегливо і надзвичайно напружено; студенти проявили справжній трудовий героїзм. Наслідком самовідданої праці є те, що другу і третю групи філологічного факультету першого курсу нагороджено грамотами райкому комсомолу, і вісім студентів одержали грошові премії. А нещодавно студентів передчасно відпустили додому. Довідка, видана в колгоспі, свідчить про те, що студенти «до роботи ставились сумлінно, норми перевиконувались», а тому достроково від'їжджають до Одеси.

Прощаючись, голова колгоспу «Родина» сказав, що наступного року він буде просити до себе на допомогу саме цих студентів.

Хочеться побажати всім першокурсникам, щоб у навчанні вони були такими, як і в труді.

І. ШВЕЦЬ.

ОСТАННІ РЕПОРТАЖІ

З ЛАНІВ ОДЕЩИНИ

ТАК МИ ПРАЦЮВАЛИ

ДЕНЬ розпочався, як і завжди. Потепліле осіннє проміння освітло простору кімнату наших господарів (поки що нашу). По-хашцем збираємось і біжимо снідати. Як завжди, нас з веселими жартами зустрічає Льюня-повар. Незабаром вже всі зійшлися, і сніданок починається. Кожен сидить і чекає своєї черги: коли дівчата, які сидять попереду, передадуть гарячу-гарячу тарілку смачної каші. Потім дякуємо Льюні і швиденько вмощуємось на машині. З піснями проїжджаємо селом. Наче зелене море, розкинулись виноградники. Важкі янтарні грони ще зберігають вранішню росу і вона, ніби коштовне каміння, виблискує проти сонця.

Великі плетені з верболозу корзини горою лежать обабіч дороги. Студенти швидко їх розбирають..

Працюємо до п'ятої години. А потім несемо важкі корзини, наповнені красивими китицями, до ваги. Кожен підраховує зібране за день. У мене і Віри сьогодні по 612 кілограмів. Але це порівняно мало. Ось Таїса Качковська та Колесник збрали по 680 кілограмів. Вирішуємо обов'язково наздогнати їх. А зараз — додому.

Облалені вітром і сонцем, замурзані, повертаємось ми в село. Швиденько миємось холодною водою з басейна і йдемо вечеряти.

Всі новини за день обговорюються з особливою цікавістю. Потім поступово, після смачної гарячої вечері, тебе сквоює страшена втома. А ще ж охота збігати в кіно...

Ранок наступного дня особливо красивий. Поїхали в поле, але на іншій плантації. Переїхали сюди і колгоспники.

Виноград тут гірший, і ми до обіду назбирали менше, ніж вчора.

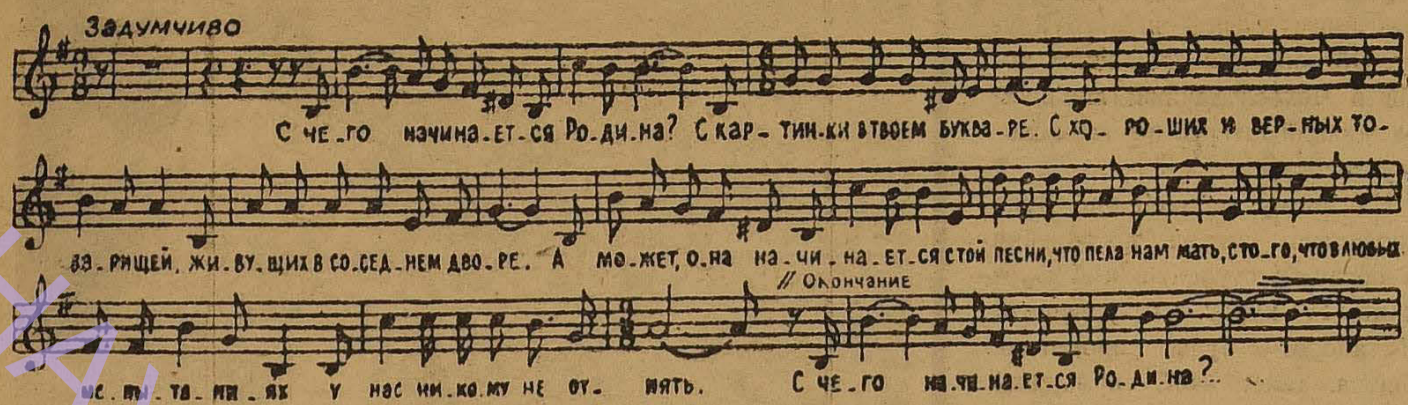
Обідаємо з особливим апетитом. Свіже повітря таке чисте, що аж тремтить, нагрівшись над землею.

З новими силами беремося ми знову за працю. Але раптом дощ хлинув так несподівано, що ми не встигли навіть одягнути плащі. Мокрі повертаємось додому. Після вечері почалась сильна гроза.

...До нас приїхав новий керівник. Під час вечері познайомилися з ним. Але нам немає чим сьогодні похвалитися: дощ завадив нам виконати норму. Нічого! Взавтра з новими силами візьмемося за роботу...

Я. БОРІВСЬКА.

С ЧЕГО НАЧИНАЕТСЯ РОДИНА

Пісня «С чего начинается Родина?» почала своє життя в багатосерійному радянському фільмі «Щит і меч». Вона припала до душі радянській молоді. Ідучи назустріч численним побажанням, редакція публікує ноти і текст цієї чудової пісні.

ЮВІЛЕЮ НАЗУСТРІЧ

У РАДЯНСЬКИХ людей стало хорошою традицією відзначати знаменні дати своєї славної історії новими успіхами в труді у всіх галузях народного господарства. Зараз молодь і весь наш народ іде назустріч славному 50-річчю Ленінського комсомолу. Менше місяця залишилось до ювілею. Чим же зустрічає багатотисячний колектив комсомолії університету велике свято?

У вузівського комсомолу труд — це навчання, труд нелегкий, але почесний. І ось з ініціативи комсомольців групи обчислювачів четвертого курсу механіко-математичного факультету було оголошено змагання на кращу групу імені 50-річчя ВЛКСМ.

Вже було підведено підсумки першого етапу змагання. Переможцем на цьому етапі стали третьокурсники факультету романогерманської філології.

До славного ювілею було розроблено ряд заходів під девізом «Якщо тобі комсомолець ім'я — ім'я зміцни ділами своїми». Сюди входила і участь у всесоюзному конкурсі наукових студентських робіт з проблем суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху, написання історії комсомольської організації нашого університету, проведення всесоюзної галузевої наукової студентської конференції, проведення фестивалю університетів країни в день святкування ювілею нашого орденоносного вузу.

Разом з кафедрами суспільних наук були організовані комсомольські читання «Живий літопис Ленінського комсомолу», а також Ленінські читання — «Жити і працювати за Іллічем».

Славно потрудилися комсомольці нашого вузу і в третьому, трудовому семестрі. П'ять студентських загонів було сформовано в нашому вузі, які внесли і свою долю праці в славні діла комсомолії країни.

Перелічене — далеко не все, що зроблено нашими комсомольцями. Своє свято — 50-річчя Ленінського комсомолу — вони зустрічають все новими і новими ділами.

Т. ТКАЧЕНКО.

Слова М. МАТУСОВСКОГО.
Музыка В. БАСНЕРА.

С чего начинается Родина?
С картинки в твоём букваре.
С хороших и верных товарищей,
Живущих в соседнем дворе.
А может, она начинается
С той песни, что пела нам мать,
С того, что в любых испытаниях
У нас никому не отнять.
С чего начинается Родина?
С заветной скамьи у ворот,
С той самой березки, что
во поле
Под ветром, склоняясь,
растет.
А может, она начинается
С весенней запевки
скворца.
И с этой дороги проселочной,
Которой не видно конца.
С чего начинается Родина?
С окошек, горящих вдали,
Со старой отцовской буденовки,
Что где-то в шкафу
мы нашли.
А может, она начинается
Со стука вагонных колес
И с клятвы,
которую в юности
Ты ей в своём сердце
принес.
С чего начинается Родина?

ПРИБЛИЗНА ТЕМАТИКА

ЛЕКЦІЙ, ДОПОВІДЕЙ ТА БЕСІД

В. І. Ленін — засновник і організатор комсомолу.

Ленінізм — бойовий прапор радянської молоді. Життя і діяльність В. І. Леніна — натхненний приклад для радянської молоді.

В керівництві КПРС — сила комсомолу. XXIII з'їзд КПРС про завдання комсомолу і молоді в комуністичному будівництві.

ВЛКСМ — вірний помічник і резерв Комуністичної партії, авангард радянської молоді.

Двічі орденоносна Комуністична Спілка Молоді України — бойовий загін ВЛКСМ.

Комсомол — передовий загін молодих будівників комунізму.

Тобі, комсомоле, — 50. Заповіти Ілліча молоді (виступ В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ).

Героїчні традиції старших поколінь — приклад для молоді.

П'ять орденів на прапорі твоєму, комсомоле. Так гартувалась сталь (Ленінський комсомол в роки громадянської війни).

В будовах перших п'ятирічок слава твоя, комсомоле.

Бойовий і трудовий подвиг комсомолу і молоді в роки Великої Вітчизняної війни.

Романтика праці твоєї житиме у віках, комсомоле.

Радянська молодь — гідний продовжувач справи батьків.

Комуністична переконаність молоді — невичерпне джерело її натхнення і перемог.

Вірність марксизму-ленінізму, пролетарському інтернаціоналізму — вищий принцип діяльності комсомолу.

Моральний кодекс будівника комунізму.

Жити, працювати і вчитись по-комуністичному — бойовий девіз комсомольців і молоді.

Героїчні бойові та трудові традиції Ленінського комсомолу.

Молодь світу в боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію і соціальний прогрес.

Естафета будівників комунізму в надійних руках.

Історичне покликання молоді — будувати комунізм.

100-річчю від дня народження В. І. Леніна — гідні трудові подарунки.

Один з перших

РІК 1918-й. Рік народження комсомолу. Саме в цей час і вступив до Комуністичної Спілки Молоді Іван Григорович Леонов.

Було це так. Йшла громадянська війна. Вісімнадцятирічний хлопець Ваня Леонов не міг бути збоку від грізних революційних битв. Треба було захищати молоді Радянську владу. І Ваня Леонов вступив до Комуністичної партії.

Однак, на фронт Ваня Леонов тоді не потрапив. За партійною путівкою його направили на роботу в комсомол — головою комітету комсомолу Спіфанського повіту Тульської губернії.

Вже наступного року І. Леонова обирають заступником голови Тульського губернського комітету комсомолу. Але недовго довелося тут йому попрацювати. Скоро став Ваня Леонов на чолі комсомольського загону і пішов на фронт.

Гарячими були бої з ворогами революції. В одному з них Леонов був поранений. А коли одужав — направили на інший, не менш важливий фронт — продовольчий. Призначили його надзвичайним уповноваженим Губпродкому. І почалися тривожні дні і ночі боротьби за хліб, боротьби з банда-

ми різних мастей, які заважали молодій республіці Рад налагоджувати мирне життя.

Коли Володимир Ілліч Ленін закликав молодь вчитися, вчитися і вчитися, Ваня Леонов сів за пар-

ту в педагогічному учбовому закладі. А потім — робота в школах, в органах народної освіти. В

цей час випало Леонову велике щастя: він особисто познайомився з Надією Костянтинівною Крупською. На нарадах і засіданнях він декілька разів зустрічався з Н. К. Крупською — дружиною і другом В. І. Леніна, керівником справи народної освіти в Радянській державі.

Якось в Пятигорськ приїхала Н. К. Крупська. Тут І. Г. Леонов серед вихованців дитячого будинку був сфотографований поруч з нею.

Йшли роки. Були воєнні сповнені навчанням, викладанням, великою роботою. І по цей час один з перших комсомольців нині вже персональний пенсіонер комуніст І. Г. Леонов продовжує працювати. Він трудиться в нашому університеті, викладає історію партії, виховуючи молодь на славних традиціях КПРС і Ленінського комсомолу.

На фото: Надія Костянтинівна Крупська серед вихованців Пятигорського дитячого будинку (1929 рік). Справа від Н. К. Крупської — доцент І. Г. Леонов.

Доцент В. РУЖЕЙНИКОВ.

„КАТЕНАН“

«Всім Всім Всім! На кафедрі органічної хімії відбудеться чергове засідання клубу «Катенан».

Таке оголошення щомісяця протягом ось уже двох років збирає на кафедрі прихильників нашого клубу. І кожен, хто хоча б раз побував на засіданні клубу, стає його постійним відвідувачем.

«Що таке «Катенан»? питають нас новачки. Ми — хіміки, назвали свій клуб на честь нового інтересного класу сполук — катенанів, будову яких можна уявити собі як дві, всунуті одна в одну, ланки ланцюга. Нам здається, що така сполука символізує тісний зв'язок і дружбу між студентами, співробітниками і численними гостями нашого клубу.

До пізнього вечора в невимушеній обстановці за чашкою кави не затихають диспути,

пісні, вірші, сміх. Ми з задоволенням завжди слухаємо вірші Симонова та Алігер, які читає старший викладач Т. К. Чумаченко, а Едік Іванов, студент третього курсу, знайомить нас з своїми віршами і творами молодих поетів.

Наш клуб дискусійний. Теми дискусій найрізноманітніші. Можна посперечатись про останній фільм і методи викладання, про пісні Висоцького і про те, яким повинен бути хімік.

Обов'язковими у нас стали сторінки політична та хімічна. Хімічна сторінка присвячена новим інтересним відкриттям в галузі органічної хімії, згадуємо мало відомі, але цікаві факти з життя відомих вчених-хіміків. Студенти і співробітники, які побували у відраженнях, розповідають, що нового, інтересного у наших колег в Казані, Москві, Єрева-

ні та інших містах. На засіданнях нашого клубу з цікавими повідомленнями виступали професор М. Раковський, доцент С. Ковбасюк,

Доцент Д. І. Богуненко став постійним членом нашого клубу. Обговорення політичних подій в Чехословаччині викликало жвавий інтерес на останньому засіданні.

На цьому ж засіданні було проведено ритуал посвячення в органіку студентів цієї фуркації IV курсу. В урочистій обстановці була прочитана клятва, текст якої, скріпленої кафедральною печаткою, було піднесено їм в вакуум-ексикаторі. Завідуючий кафедрою О. В. Богатський і президент клубу Г. Л. Камалов тепло поздоровили молодих колег і піднесли їм «хімічні» подарунки.

Ми дуже коротко розповіли про життя нашого клубу. Приходьте до нас, не пошкодуєте. Ласкаво просимо!

В. МЕЩЕРЯКОВА,
В. ХУДЯКОВА.

Під час літніх канікул студенти другого курсу українського відділення філологічного факультету були на фольклорній практиці в шевченківських місцях. На фото: студентка А. Колосовська під час практики в музеї.

Фото Г. МЯГКОВА.

Вийшла в світ «Історія Одеського університету за 100 років». Кожна сторінка цієї книги — яскраве свідчення благодатного впливу Великої Жовтневої соціалістичної революції на розвиток вищої школи в нашій країні і, зокрема, нашого університету.

«Історія університету, — читаємо ми в передмові книги, — складна і в той же час велична тими перемогами науки, що були здобуті в його стінах. Ім'я І. І. Мечникова опромінює молодість його. Саме в період роботи тут великий російський і український вчений здійснив свої відкриття світового значення в біологічній науці. Разом з Мечниковим в університеті працювали такі видатні вчені, як І. М. Сеченов, О. О. Ковалевський. Тут вели велику наукову й педагогічну роботу фізик М. О. Умов, хімік М. Д. Зелінський, психолог М. М. Ланге, славіст Б. М. Ляпунов, географ Г. І. Танфілєв та інші вчені, які стоять у перших

рядах вітчизняної науки».

Книга свідчить про те, що Одеський університет був одним з вогнищ революційного руху на Півдні країни. На першій сторінці історії університету височить ім'я Андрія Желябова. Читаючи книгу, ми бачимо, як на різних етапах визвольного руху в універси-

теті діяли революційні гуртки, яку активну участь взяло одеське студентство в революційних подіях 1905—1907 рр. Чимало визначних більшовиків вийшло з лав студентів. В університеті працював перший на Україні професор-комуніст Є. М. Шепкін.

ЗА 100 РОКІВ

верситет одним з визначних осередків розвитку української культури — національної за формою і соціалістичної за змістом.

В книзі висвітлено історію університету за 100 років. В ній заново переглянуто і по-новому осмислено ряд уже відомих архівних документів та розшукані нові матеріали. Оглянуто, систематизовано й узагальнено всю ту наукову продукцію, яку дали в різних

галузях науки вчені університету за 100 років його існування.

Книга складається з двох частин. Перша з них — історичний нарис про університет як вищий навчальний заклад, що в свою чергу ділиться на два розділи: дореволюційний і післяреволюційний періоди. Друга частина присвячена розвитку наук. Завершують цю частину розділи, присвячені науковим товариствам, що в різний час існували при університеті, літературній студії та науковій бібліотеці. Книга «Історія Одеського державного університету за 100 років» ілюстрована багатьма репродукціями та фотографіями. Кожний студент і викладач прочитає її з великим інтересом і користю для себе. Придбати книгу можна в науковій бібліотеці.

Книга складається з двох частин.

Перша з них — історичний нарис про університет як вищий навчальний заклад, що в свою чергу ділиться на два розділи: дореволюційний і післяреволюційний періоди.

Друга частина присвячена розвитку наук. Завершують цю частину розділи, присвячені науковим товариствам, що в різний час існували при університеті, літературній студії та науковій бібліотеці.

Книга «Історія Одеського державного університету за 100 років» ілюстрована багатьма репродукціями та фотографіями. Кожний студент і викладач прочитає її з великим інтересом і користю для себе.

Придбати книгу можна в науковій бібліотеці.

СИМПОЗИУМ МАТЕМАТИКІВ

Нещодавно в нашому університеті проходив республіканський симпозиум з диференціальних рівнянь. В роботі симпозиуму брали участь провідні спеціалісти всіх університетів України, Інституту математики УРСР та багатьох педагогічних та технічних інститутів. Крім того, приїхало багато гостей з Москви, Ленінграда, Новосибірська, Мінська та інших міст.

Було зачитано близько 170 доповідей. На симпозиумі відбувся широкий обмін думками з актуальних проблем теорії диференціальних рівнянь. Як одностайно визнали учасники симпозиуму, доповіді та їх обговорення проходили на високому науковому рівні і свідчать про те, що українська школа диференціальних рівнянь є однією з провідних в нашій країні.

Проведення такого представницького симпозиуму підтверджує той факт, що за останні роки різко зріс рівень наукових досліджень на нашому механіко-математичному факультеті і особливо з теорії диференціальних рівнянь. Досить сказати, що співробітниками факультету було зроблено 28 доповідей, в тому числі 2 — на пленарних засіданнях.

Ми сподіваємось, що проведення такого роду симпозиумів стане традиційним і принесе велику користь як нашому факультету, так і всій математиці нашої країни.

Професор М. ГАВРИЛОВ,
голова оргкомітету симпозиуму.

ЗАДАЧІ-ЖАРТИ

1. Трое грало в шашки і зіграли три партії. Скільки партій зіграв кожний?
2. Горіло сім свічок. Дві свічки погасли. Скільки залишилось?
3. Летіла зграя качок. Одну вбили. Скільки залишилось?
4. Через міст за день пройшло 40 автомашин і велосипедів, а всього сто колес. Скільки було автомашин і велосипедів?
5. Івану, Петру, Семену і їх дружинам Ользі, Ірині та Ганні всім разом 151 рік, при чому кожний чоловік старше своєї дружини на п'ять років. Іван на один рік старше Ірини, Ользі та Івану разом 48 років, а Семену та Ользі разом 52 роки. Скільки кожному з них років і хто на кому одружений?

ВІДПОВІДЬ ДО КРОСВОРДУ, НАДРУКОВАНОГО В № 28 НАШОЇ ГАЗЕТИ, ВІД 30 ВЕРЕСНЯ 1968 РОКУ

- По горизонталі: 5. Біном. 6. «Кінап». 9. Трупа. 11. Єхидна. 12. Евріка. 15. Клас. 17. Алхімія. 18. Гало. 19. Індиго. 20. Диспут. 24. Тост. 25. Дансинг. 26. Тога. 29. Маршал. 30. Арктур. 31. Анонс. 33. Залік. 34. Алібі.
- По вертикалі: 1. Цілина. 2. Форт. 3. Ліга. 4. Марево. 7. Турнір. 8. Ахілл. 10. Акула. 13. Плагіат. 14. Білізна. 16. Сенат. 18. Грунт. 21. Гопак. 22. Ксеон. 23. Агрус. 27. Дастан. 28. Дружба. 31. Арія. 32. Сила.

ШО ТУТ ЗАШИФРОВАНО?

Спробуйте прочитати уривок із вірша Тараса Григоровича Шевченка «Заповіт».

Для цього знайдіть спочатку перший кружок, з якого треба починати читання. По ходу годинникової стрілки пропускайте щоразу однакову кількість кружків.